

Генералъ Гурко виждалъ, че турцитѣ се намѣрватъ въ безисходно положение. Още на 6 юлия той испроводилъ писмо до пашата и му прѣдлагалъ да се прѣдаде съ капитулация (договоръ). Сутринята на 7 юлия при Гурко се явява турски офицеринъ съ писмо отъ пашата, въ което извѣствявалъ, че е готовъ да приеме прѣдложената капитулация. Тозъ часъ Гурко побързалъ да състави и напише условията на капитулацията и реда, споредъ който трѣбвало да се почене обезоръжаванъето сжщия деня, по 12 часа.

Настанжлъ 12-и часъ, а турския парламентйоръ-офицеръ все не се вращалъ. Гурко взелъ да подозира, че Турцитѣ го измамили и че тѣ сж проваждали парламентйоръ само да спечелжтъ врѣме и да си отиджтъ прѣзъ гориститѣ пжтеки безъ прѣслѣдване. Така и излѣзло.

За да разбере що се върши въ турския лагерь, Гурко испроводилъ една партия охотници (ловци), а за да ги поддържатъ, ако турцитѣ и сега покажжтъ своята въроломность, поржчалъ на една отъ Българскитѣ дружини и на единъ стрѣлковоъ баталионъ да бжджтъ готови. Но охотницитѣ не успѣли още да разбержтъ нищо, когато при Гурко идватъ нѣколко санитарии и му расправяжтъ каква е работата. Турци нѣмало нито въ аванпоста, нито въ самитѣ лагери; цѣлата позиция била напуснжта отъ тѣхъ. Подиръ това стига пратеникъ и отъ свитата на генерала Скобелева, който подъ Святополка-Мирски, нападалъ отъ сѣверъ. Пратеникътъ извѣстилъ, че проходжтъ вече е завзетъ отъ 3 ротии на Орловския полкъ и че надвечеръ тамъ ще отиджтъ още 6 ротии съ 4 топа. За това генералъ Гурко заповѣдалъ на своя отредъ, който билъ страшно уморенъ, да сии остане на мѣстото около Шипка, а самъ съ штаба сии трѣгналъ къмъ върха на Св. Никола. За да излови колкото може отъ избѣгналитѣ Турци, Гурко испроводилъ своитѣ драгуни съ топоветѣ сии да сии настанжтъ при долнитѣ